

specifikace: věcná příslušnost okresních soudů k žalobě insolvenčního dlužníka na určení neplatnosti kupní smlouvy, kterou nabyvatel majetku z podstaty dále tento přeprodal, jakož i určení vlastnictví tohoto nabyvatele

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 7a písm. b) zák. č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. g) a f) zák. č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 126/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce:

P.B.

zastoupený advokátem JUDr. Liborem Janků
sídlem Mánesova 265/13, 350 02 Cheb

proti
žalované:

Repark investments a.s., IČO 29384281
sídlem Strojírenská 260/14, 155 21 Praha 5, Zličín

za účasti
vedlejších účastnic:

1) Voleský a partneři, v.o.s., IČO 26717514
sídlem Viktora Huga 468/11, Smíchov, 150 00 Praha 5

2) OTIUM, s.r.o., IČO 25241851
sídlem Úbočí 13, 350 02 Dolní Žandov
zastoupená advokátkou JUDr. Beátou Burianovou
sídlem Hlavní třída 161/42, 353 01 Mariánské Lázně

o určení neplatnosti právního jednání a o určení vlastnictví

vedené u Okresního soudu v Chebu pod sp. zn. 15 C 270/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou doručenou Okresnímu soudu v Chebu (dále jen „předkládající soud“) dne 7. 10. 2019 domáhá proti žalované, a to při současném označení shora uvedených vedlejších účastnic, určení neplatnosti kupní smlouvy uzavřené mezi žalovanou jako prodávající a druhou vedlejší účastnicí jako kupující, jejímž předmětem byla řada (žalobcem blíže specifikovaných) nemovitostí, jakož i určení, že vlastníkem uvedených nemovitostí je žalovaná. Tento svůj žalobní požadavek žalobce odůvodnil tím, že první vedlejší účastnice jako insolvenční správkyň žalobce a jeho manželky (jako dlužníků) a žalovaná jako kupující uzavřely dne 2. 5. 2019 kupní smlouvu na příslušné nemovitosti v majetkové podstatě s tím, že tak učinily při vědomí o podhodnocení předmětu koupě; následně uzavřela žalovaná na straně prodávající s druhou vedlejší účastnicí jako kupující kupní smlouvu, jejímž předmětem byly totožné nemovitosti. Podle žalobce jsou obě popsána právní jednání nezákonná a z důvodu právní jistoty a ochrany vlastního postavení je namístě podat tuto žalobu.
2. Předkládající soud účastníky vyzval, aby se vyjádřili k otázce věcné příslušnosti a k zamýšlenému postupu podle § 104a odst. 2 věta první o. s. ř., když dospěl k závěru, že není soudem věcně příslušným. Uvedený závěr soud I. stupně odůvodnil bez dalšího odkazem na § 7a písm. b) a § 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“).
3. Žádný z účastníků se k výzvě předkládajícího soudu k otázce věcné příslušnosti nevyjádřil, přičemž s ohledem na současně připojenou doložku podle § 101 odst. 4 o. s. ř. se tedy předpokládá, že k postupu předkládajícího soudu podle § 104a odst. 2 věta první o. s. ř. účastníci nemají námitek.
4. Jak uvedeno v odstavci 1. odůvodnění, žalobce se jako dlužník domáhá určení neplatnosti příslušného právního jednání, které se uskutečnilo mezi žalovanou a druhou vedlejší účastnicí, a to v návaznosti na prodej dotčených nemovitostí z majetkové podstaty žalobce a jeho manželky (jako dlužníků) první vedlejší účastnicí (jako insolvenční správkyň) žalované (jako kupující), jakož i určení vlastnictví žalované k dotčeným nemovitostem.
5. Přestože předkládající soud neobjasnil, na podkladě čeho dospěl k závěru, že se v tomto řízení jedná o incidenční spor podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ, již ze žalobou tvrzených skutečností a vlastního žalobního návrhu (vymezujičích ve svém souhrnu předmět sporu, který je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení – viz například závěry usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10), je zřejmé, že uvedený obecný závěr předkládajícího soudu není správný.
6. Podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ, incidenčními spory jsou spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem.
7. S ohledem na právě citovanou zákonnou úpravu je zřejmé, že pokud se žalobce v tomto řízení domáhá výlučně určení neplatnosti následné kupní smlouvy, kterou mělo být převedeno vlastnické právo k dotčeným nemovitostem z žalované (původní nabyvatelky podle kupní smlouvy ze dne 2. 5. 2019) na druhou vedlejší účastnicí, jakož i určení vlastnického práva žalované k těmto nemovitostem, nejde o spor o určení práva, které by se týkalo majetku nebo závazků žalobce jako dlužníka, ale jedná se o spor o určení vlastnického práva od dlužníka odlišné osoby – žalované.
8. Právě uvedená skutečnost, která tu byla v době zahájení řízení (§ 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř.), potom pojmově vylučuje nahlížet na žalobu žalobce nejen jako na žalobu zahajující incidenční spor ve smyslu (předkládajícím soudem citovaného) § 159 odst. 1 písm. g), ale také jako na (jinak

do úvahy připadající) žalobu zahajující incidenční spor podle § 159 odst. 1 písm. f) IZ (s přihlédnutím k § 233 odst. 3 a § 289 odst. 3 IZ).

9. Vzhledem k shora řečenému, když nadřízený soud neshledal, že by k projednání a rozhodnutí věci byla dána věcná příslušnost krajských soudů podle (předkládajícím soudem obecně odkazovaného) § 7a písm. b) o. s. ř., ale ani jiného speciálního ustanovení zákonné povahy, a je proto třeba vycházet z úpravy obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř. zakládající v obecné rovině věcnou příslušnost okresních soudů ke spornému občanskému soudnímu řízení, bylo rozhodnuto způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 17. února 2020

JUDr. František Kučera
předseda senát